

ligeoverfor Finantsloven, der kunde være uheldige for Landstingets Indflydelse. Jeg sagde, at jeg, der var et ungt Medlem, vilde ikke indlade mig paa at opstille Principer; jeg udtalte blot min Mening om denne enkelte Sag, og forresten har jeg forholdt mig tavst. Jeg tror derfor ingenlunde, at det ærede Medlem kan være berettiget til at sige, at det er denne Afgjorelse, jeg havde ønsket. Jeg tør tilføje endnu Saa meget af de private Forhandlinger, at da det blev bestemt, at Forslaget skulde stilles, sagde jeg, at det var kun Formen, der stødte mig, men naar de andre Herrer vare enige om at stemme for Forslaget, saa vilde jeg det ogsaa; det tror jeg, det ærede Medlem vil indrømme. Jeg skal forøvrigt ikke komme videre ind paa, hvad jeg dengang udtalte, og heller ikke komme mere tilbage paa mine Ytringer igaar, kun at jeg skal bemærke, at det dog var et feilagtigt Udtryk, der er brugt af det ærede Medlem, naar han har tillagt mig den Ytring, at Forslaget blev „fuldstændig ihjelslaet“. Saavidt jeg erindrer, sagde jeg, at Forslaget blev „grundig“ ihjelslaet, men denne Udtaalelse af mig var slet ikke beregnet paa, at der skulle tillægges den nogen som helst Betydning. — Siden jeg er kommen ind paa hele denne Sag, maa det være mig tilladt ganske kortelig at antyde den Forskjel, der kan være imellem min og det ærede Medlems og andre ærede Medlemmers Opfattelse. Det er ingenlunde Tilfældet, at jeg skulde anse det for et Princip ved Landstingets Behandling af Finantsloven, at det ikke skal indlade sig paa andre Forandringer end dem, der foreslaas af Ministrene, det er ingenlunde min Mening; jeg er alfor ung i det politiske Liv til at tørde tiltro mig at kunne opstille usejlsomme Meninger om den Sags Spørgsmaal. Min Mening om det foreliggende Tilfælde hentedes jeg fra de tilstedeværende ganske særegne Forhold, for det første fra den Omstændighed, at dette Spørgsmaal om Forstærkningens Indkaldelse ifjor var blevet sludt op til en Støvelse, som det maatte siges, at det slet ikke i og for sig fortjente; det blev gjort til et Kabinetsspørgsmaal, og denne Omstændighed synes jeg maatte gøre Thinget varfont med at røre derved af

egen Drift. Og dernæst var min Mening grundet paa, hvad jeg vil kalde den juridiske, Betragtning af Sagen, idet jeg nemlig ikke anser dette Spørgsmaal for at være af en saadan Vælfærdighed, at det bør komme fra Thinget, hvortimod jeg var og er af den Mening, at Thinget paa en Maade derved gaar udenfor sin Competence. Sagen er nemlig den, at det ikke i Virkeligheden var Spørgsmaal om Pengene, som det dreiede sig om, hvad der jo kunde synes at være saaledes, da Forslaget stilledes til Finantsloven. Der var egentlig to Spørgsmaal, der var en Forsætning og en Efterfølgning, og Forsætningen hører slet ikke Landstinget til. Der er den Bestemmelse i Hæloven, at Forstærkningen kan indkaldes, naar det anses nødvendigt. Hvem skal nu tage Bestemmelse om, at Forstærkningen indkaldes? Der staar jo ikke, at den skal indkaldes, der staar kun, at den kan indkaldes, og der maa altsaa være en Myndighed, som skal bedømme, om det er nødvendigt at indkalde Forstærkningen. Er denne Myndighed nu Landstinget, eller er det Krigsministeren? Jeg skulde mene, at naar en Krigsminister udtaler sig saaledes, som den hørtagtede Krigsminister udtalte sig ved Sagens 1ste Behandling, idet han nemlig omtrent brugte de Ord, at, om man vilde indkalde Forstærkningen iaar eller først til næste Aar, var egentligt ikke saa vigtigt et Spørgsmaal, han kunde vel ønske den indkaldt iaar, men naar den ikke indkaldes iaar, umuliggjordes derfor ikke den Hensigt, som man havde med Forstærkningens Indkaldelse — naar, siger jeg, Krigsministeren udtalte sig saaledes, at han fra det militære Standpunkt fandt, at det maaske kunde vente til næste Aar, saa skal Landstinget, eller overhovedet den civile Lovgivningsmagt ikke fremvinge en saadan Militærforanstaltning. Forlanges det derimod af Ministeren, ja, saa bevilge vi med Glæde Penge dertil, men fremvinge det skulle vi ikke.

Formanden: Ytringer, der maatte være faldne mellem ærede Medlemmer indbyrdes udenfor Moderne her i Salen, bør naturligvis helst være uden Indflydelse paa For-